

"המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברינו המתים -
הוא הזיכרון ההולך אחריהם ואיתנו"
יצחק רבין

יחיאל (יחיא) דרעי

1936 – 21.9.1953

תרצ"ו – י"ב תשרי תשי"ד

חוקרת: חיה הרמן
דצמבר 2023

"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ארגון המתנדבים 'לתת פנים לנופלים', עוסק בהנצחה של חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, אשר נפלו טרם קום המדינה ובמלחמת השחרור.

מתנדבי הארגון עוסקים בקידום תוכניות ופעולות הנצחה שונות. עיקר תשומת הלב מופנה להשלמת פרטי חייהם של חיילים עלומים, אשר מצבותיהם חסרות מידע וקורותיהם ותמונותיהם, באתר יזכור של משרד הביטחון, חסרים. רובם של אותם חיילים עלומים הינם ילידי אירופה, נצר אחרון למשפחתם, שרידי וניצולי שואה או חיילים בודדים מארצות ערב. לחלקם אין קבר או מצבה לפקוד וסיפור חייהם הוא היחיד שמנציח זכרם.

לצורך השלמת סיפור חייהם החסר, נוברים החוקרים, בארכיונים בארץ ובחו"ל, מנסים לאתר בני משפחה וחברים ולדלות כל קצה חוט ומידע שיכול להוביל להשלמת סיפור חייהם החסר ובעיקר תמונת פניהם.

המסמך הזה, הינו סך המסמכים שנמצאו אודות החייל אשר אפשרו למעשה, סיפור קורותיו והשלמת סיפור חייו שהיה חסר.

דף 'יזכור'

מקור: אתר משרד הבטחון

גדנ"ע שוחר
יחיאל דרעי
בן שלמה ומרים

נפל ביום י"ב בתשרי תשי"ד (21.09.1953)
בן 17 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל

הדלקת נר לזכרו

דף היזכור חסר את
תמונת החלל ואת סיפור
חייו

תווית נר זיכרון להדפסה

חיפוש סיפורי חיים נוספים, עם מילות מפתח זהות
החיפוש מתבצע בתוך סיפורי החיים של חללי מערכות ישראל

שנת נפילה 1953 | גדנ"ע | בית העלמין הצבאי הר הרצל

הקדשות וזיכרונות

אנחנו משתדלים להציג באתר רק תוכן מכבד שהולם את זיכרון החללים. אם נתקלת בתוכן
בלתי הולם, פוגעני, שקרי או אלים, ניתן לדווח עליו בעזרת כפתור הדיווח
[מידע נוסף](#)

הקדשות וזיכרונות

מקום מנוחתו

הנצחה באנדרטאות

דפדוף בסיפורי הנופלים

לפי א-ב לפי תאריך נפילה

הקודם > | < הבא

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

דף 'יזכור'

מקור: אתר יד לבנים ירושלים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יחיאל דרעי ז"ל

בן שלמה ומרים

בשנת תרצ"ו, 1936

נפל

בתאריך י"ב בתשרי תשי"ד, 21/9/1953

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 6 שורה: 4 קבר: 4

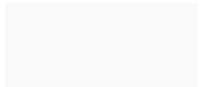
בן 17 בנפלו

דף היזכור חסר את
תמונת החלל ואת סיפור
חייו. שנת לידתו 1936.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

מצבתו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל
אזור: ב חלקה: 6 שורה: 4 קבר: 4

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

קורות חייו

מקור: אחייניתו, רונית אמזלג מאירס

ההורים מרים ושלמה עם האח שמעון והאחות רחל
באדיבות רונית אמזלג מאירס

יחיאל, יחיא בפי בני משפחתו, נולד ב-1937 בעיר רבט שבמרוקו.

אביו שלמה דרעי (דרוי) נולד במרוקו בשנת 1890 ונפטר ב-1963.
אמו מרים לבית קספי נולדה במרוקו בשנת 1903 ונפטרה ב-1970.

נוסף על יחיאל היו הורים לחמישה אחים ואחיות:

דוד דרעי, רחל דרעי, פאני דרעי, אסתר (אמזלג) דרעי, שמעון דרעי.

המשפחה הייתה דתית וציונית, ובביתם דיברו ערבית וצרפתית.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

עלייה לארץ

מקור: ארכיון המדינה

משפחת דרעי עלתה לארץ ב-10.1.1949 על סיפון האונייה נגבה. יחיאל נרשם כיליד 1934.

בתחילה נקלטו בנתניה ולאחר תקופה קצרה עברה המשפחה לירושלים.

מקור: ויקימדיה

25
-6- 10.1 ינואר 1949

מספר סדר	המספר	שם	שם האב	תאריך	ארץ הולדה	לגן סודר
287	דובנסקי	מינה	מינה-מינה	1909	פ. תקופה	
288	דובנסקי	משה	יהודה-מינה	1912	נתניה	
289	"	אסתר	"	1913	"	
290	"	זרע	"	1917	"	
291	דנינו	חנניה	יעקב-חנניה	1903	נתניה	
292	דנינו	שלום	משה-חנניה	1909	"	
293	"	פריים	"	1913	"	
294	"	יחיאל	"	1934	"	
295	"	שמעון	"	1938	"	
296	"	אסתר	"	1930	"	
297	"	פרימה	"	1929	"	
298	דוידוביץ	סבב	פרימה-סבב	1912	"	

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

תמונות המשפחה

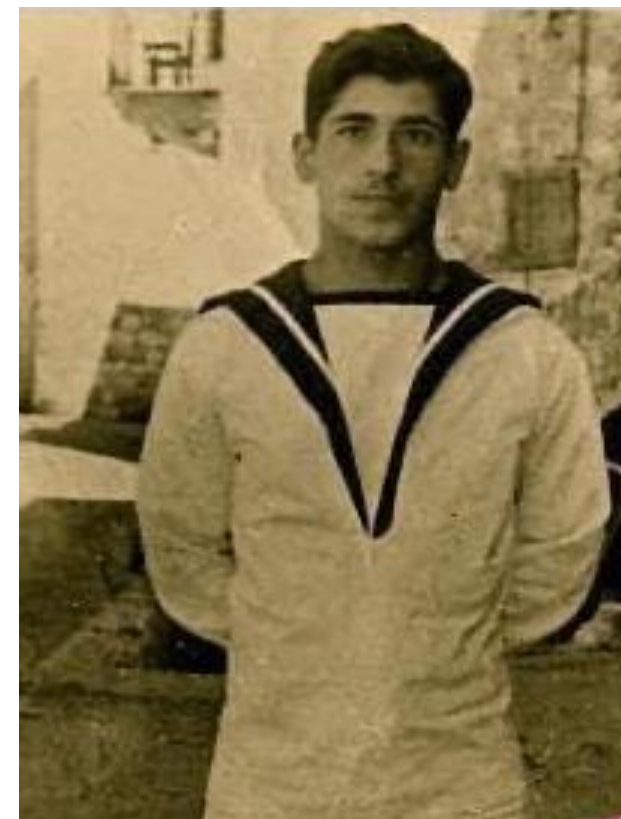
מקור: אחייניתו, רונית אמזלג מאירס

אמו, מרים דרעי

יושבים: הוריו, שלמה ומרים דרעי
עומדים: מימין, האחים פאני, שמעון ואסתר

יחיאל דרעי

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

הוריו של גדנ"ע שנהרג באימונים תובעים פיצויים

ירושלים, יום ד', — תביעת פיצויים בשיעור של 27,600 לירות הוגשה היום למזכירות בית-המשפט המחוזי בירושלים על-ידי הורי הגדנ"ע יחיאל דרעי, בן 17, שנהרג מיריות מדריכה, בעת אימוני-שדאות של הגדנ"ע בחודש ספטמבר אשתקד. התביעה היא נגד המזריך רב-טוראי יהודה לוי, איש מילואים, מפקד הקורס. סרן מיכאל פוגל מחיל-הים, והיועץ המשפטי של ממשלת ישראל.

בכתב-התביעה שהוגש על ידי עו"ד ש. תוסיכהן בשם הורי הנער, שלמה ומרים דרעי מירושלים, נאמר, כי יחיאל גהרג בעת הקורס שנערך בכפר

חסידיים מיריותיו של י. לוי, מפקד כיתתו.

על אף בקשותיהם הרבות של ההורים, לא נמסרה להם אינפורמציה על הנסיבות שגרמו למות בנו, ורק לאחר רונה הורשה באיכוחם לעיין בתיק בית-הדין הצבאי של חיל-הים, שדן את לוי למאסר שלשה חודשים באשמת גרימת מותו של הנער מחוסר זהירות, עת ירה ברובה בצורה רשלנית ופצע את הנער בחמישה מקומות בגופו —

רשימות המפקד

התביעה מייחסת רשלנות למפקד שלושה בחזה, אחד בשוק ואחד במיתנו. הקורס בכך, שלא דאג למדריכים בעלי רמה מתאימה ולהוצאת פקודות מפורטות כדבר השימוש בנשק חם. לטענת התובעים, שלח סרן פוגל להשגיח על האימונים, רב סרן אשר אינו מבין כלום בשואו"ח, והוא אשר ברשלנות, על שלא הודריך את אנשי המילואים ומסר לידיהם הבלתי-מאומנות גוער אורחי.

תובעים פיצויים על מות בנו שנהרג באימוני-גדנ"ע

ירושלים, יום ד' — תביעת פיצויים בשיעור של 27.600 לירות הוגשה ביום ד' למזכירות בית-המשפט המחוזי בירושלים על ידי הורי הגדנ"ע יחיאל דרעי, בן 17, שנהרג מיריות מדריכו בעת אמוני גדנ"ע בחודש ספטמבר אשתקד.

התביעה היא נגד המזריך רב טוראי יהודה לוי איש מילואים, מפקד הקורס סרן מיכאל פוגל מחיל-הים, והיועץ המשפטי של ממשלת ישראל. בכתב התביעה נאמר כי יחיאל גהרג בעת הקורס שנערך בכפר חסידיים מיריותיו של מפקד כיתתו.

על אף בקשותיהם הרבות של ההורים, לא נמסרה להם אינפורמציה על הנסיבות שגרמו למות בנו, ורק לאחר רונה הורשה באיכוחם לעיין בתיק בית-

הדין הצבאי של חיל-הים, שדן את מפקד הכיתה לוי למאסר שלוש חודשים באשמת גרימת מותו של הנער מחוסר זהירות, עת ירה ברובה בצורה רשלנית ופצע את הנער בחמישה מקומות בגופו — שלושה בחזה, אחד בשוק ואחד במיתנו.

יחיאל תמך בהוריו לפני מותו הסראגי, והוריו טוענים כי היו להם כל הסיכויים שיוכלו להמשיך וליהנות מתמיכתו לאורך ימים (ע').

קול העם, 16.9.1954

על המשמר, 16.9.1954

הורי גדנ"עי שנהרג באימונים תובעים 27 אלף ל"י פיצויים

תביעת פיצויים בשיעור של 27.600 ל"י הוגשה אתמול למזכירות בית המשפט המחוזי בירושלים על ידי הורי הגדנע"י יחיאל דרעי, בן 17, שנהרג מיריות מדריכו בעת שהשתתף באמוני שדאות של הגדנע"ע בחודש ספטמבר אשתקד.

התביעה היא נגד המדריך, רביטוראי יהודה לוי (איש מילואים), מפקד הקורס, סרן מיכאל פוגל מחיליהים, ונגד היועץ המשפטי של ממשלת ישראל.

בכתב התביעה שהוגש על ידי עו"ד ש. תוסיאכהן בשם הורי הנער, שלמה ומרים דרעי מירושלים, נאמר, כי המנוח נהרג ב־23 לספטמבר אשתקד בעת הקורס שני ערך בכפר-חסידים מיריותיו של י. לוי, מפקד כיתתו. על אף בקשותיהם הרבות של ההורים לא נמסרה להם אינפורמציה על המסיבות שגרמו למות בנם ורק לאחר

רונה הורשה באיכוחם לעיין בתיק בית הדין הצבאי של חיליהים שדן את לוי למאסר שלשה חדשים באשמת גרימת מותו של הנער מחוסר זהירות, על ידי שירה בצורה רשלנית ברובהו ופצע את הנער בחמשה מקומות בגופו, שלשה בחזה, אחד בשוק ואחד במותנו.

עוה"ד כהן טוען כי, על הנחבעים להוריהם, כי לא היתה רשלנות מצדם שגרמה למות הנער והוא טוען כי לפי הידיעות שבידי התובעים יש ליחס ללוי את סרטי-הרשלנות הבאים: שימוש בנשק חם ללא

צורך, יריה תוך כריעה על הברכיים במ"קום בעמידה, ואי-הבטחת יציבות מינימלית של הרובה בשעת היריה. לוי טען בסני בית הדין הצבאי, כי זמזומים של זכובים או דבורים בעת היריה הירפו את יציבותו. אך לטענת התובעים ידע לוי מראש על מציאות החרקים בסביבה והיה עליו להצמיד את הרובה לחזהו כדי למנוע אי-יציבות.

התביעה מייחסת רשלנות למפקד הקורס בכך שלא דאג למינוי מדריכים בעלי רמה מתאימה, ולהוצאת פקודות מפורסמות ב"דבר השימוש בנשק חם. לטענת התובעים שלח סרן פוגל להשגיח על האימונים "רב-סמל אשר אינו מבין כלום בשדאות" והוא אשם ברשלנות על שלא הדריך את אנשי המילואים ומסר לידיהם חבלתי מאו"מנות נוער אזרחי.

יחיאל תמך בהוריו לפני מותו הטראגי והוריו טוענים, כי היו להם כל הסיכויים שיוכלו להנשיך ולהנות מתמיכתו לאורך ימים.

לבקשת התובעים הודה רשם בית הדין משפט המחוזי מר מ. כהן כי הם חייבים לפי מצבם הכלכלי, רק בתשלום עשרה אחוז מדמי אגרת בית המשפט הקבועה.

זמנים, 16.9.1954

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

הורי גדנ"ע'י שנהרג תובעים פיצויים

תביעת פיצויים בשיעור של 72,600 לירות הוגשה אתמול למזכירות בית המשפט המחוזי בירושלים ע"י הורי הגדנ"ע'י יחיאל דרעי, בן 17, שנהרג מיריות מדריכו בעת אימוני שדאות של גדנ"ע בחודש ספטמבר אשתקד. התביעה היא נגד המדריך רביטוראי יהודה לוי, איש מילואים, מפקד הקורס סרן מיכאל פוגל מחיל הים והיועץ המשפטי של ממשלת ישראל.

הבוקר, 16.9.1954

בכתב התביעה, שהוגש על ידי עו"ד תוסיה יכהן בשם הורי הנער, שלמה ומרים דרעי מירושלים, נאמר כי יחיאל נהרג בעת הקורס שנערך בכפר חסידים מיריותיו של י. לוי, מפקד כיתתו. על אף בקשותיהם הרבות של ההורים, לא נמסרה להם אינפורמציה על המסיבות שגרמו למות בנם, ורק לאחרונה הורשה באיכותם לעיין בתיק בין-הדין הצבאי של חיל-הים, שדן את לוי למאסר שלשה חדשים באשמת גרימת מותו של הנער בחוסר זהירות, עת ירה ברובה בצורה רשלנית ופצע את הנער בחמשה מקומות בגופו — שלשה בחזה, אחד בשוק ואחד במוחגו. לטענת עו"ד תוסיה יכהן, על הנתבעים להוכיח כי לא היתה רשלנות מצדם שגרמה למות הנער, והוא טוען כי לפי הידיעות שבידי התובעים, יש לייחס ללוי את פרטי-הרשלנות הבאים: שימוש בנשק חם ללא צורך, יריה תוך כריעה על הברך במקום עמידה, ואי-הבטחת יציבות מיני-מלית של הרובה בשעת היריה. לוי טען בסני בית-הדין הצבאי כי זמזומים של זכוכים או דבורים בעת היריה הפכו את יציבותו, אך לטענת התובעים דע לוי מראש על מציאות החרקים בסני-יבה, והיה עליו להצמיד את הרובה לחזהו כדי למנוע את אי-יציבותו. התביעה מייחסת רשלנות למפקד הקורס בכך שלא דאג למדריכים בעלי ימה מתאימה ולהוצאת סקודות מפורזות בדבר השימוש בנשק חם. לטענת ההובעים, שלח סרן פוגל להשגיח על האימונים "רב סרן אשר אינו מבין גלום בשדאות" והוא אשם ברשלנות

על שלא הדריך את אנשי המילואים ימסר לידיהם הבלתי-מאומנות נוער אורחי. יחיאל תמך בהוריו לפני מותו הטרי-גי, והוריו טוענים כי היו להם כל הסכויים שיוכלו להמשיך ולהינות מתמיכתו לאורך ימים. לבקשת התובעים, הורה רשם בית-המשפט המחוזי מר מ. כהן, כי הבחייבים, לפי מצבם הכלכלי, רק בתשלום עשרה אחוזים מדמי אגרת בית המשפט הקבועה.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

שירותו בגדנ"ע

מקור: אחייניתו, רונית אמזלג מאירס

אימוני גדנ"ע בירושלים, 1948
מקור: ויקימדיה

יחיאל השתתף באימוני שדאות של הגדנ"ע בכפר חסידים. במהלך אימוני ירי נפגע מירי שבוצע על ידי מדריכו ולאחר מכן מת מפצעיו.

המדריך הועמד לדין צבאי ונשפט לשלושה חודשי מאסר.

נסיבות מותו של יחיאל לא פורסמו באותה עת וקיבלו תהודה בעיתונות כעבור שנה, כשהוריו הגישו תביעה.

"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)